

[Alfred Jensen.]

hverve folk til sligt arbejde, må betragtes som provokatører, der ikke på nogen måde har hverken regeringens eller myndighedernes støtte eller tilslutning. Dette område er så vigtigt, at der må skabes klarhed herom, og ministeren må være i stand til at svare — og svare på en sådan måde, at der ikke råder tvivl noget sted.

Jeg skal ikke gå i enkeltheder iøvrigt angående dette lovforslag; der er dog en enkelt lille ting, jeg gerne vil spørge om, og det angår den foreslåede udvidelse af hjemmeværnsordningen. Jeg ser af taler og bemærkninger, at man regner med, at der skal oprettes hjemmeværn i Grønland. Jeg vil gerne have at vide, hvor dette hjemmeværn i Grønland kommandomæssigt skal placeres i tilfælde af krig: Er det under marinen eller under hæren? Og i tilfælde af, at det sidste skulle være det rigtige, vil jeg gerne vide, om det bliver under den amerikanske hærs ledelse, hjemmeværnet i Grønland skal kæmpe? Jeg stiller spørgsmålet, fordi jeg har været i Grønland, og jeg har ikke sporet anden frygt hos grønlænderne end den, de nærede overfor amerikanerne, og så forekommer det ejendommeligt, at der skal oprettes hjemmeværnsorganisationer, der skal stilles under amerikansk kommando, altså netop under kommando af de magter og kræfter, man frygter i Grønland.

Vi går naturligvis imod dette lovforslag, fordi det, hvis det gennemføres, vil betyde en forhøjelse af de militære udgifter — en forhøjelse, som vi forøvrigt ikke har fået nogen som helst redegørelse for. Ingen ved, hvad pengene skal bruges til, om det er for lidt eller for meget — men det ligger formodentlig under ministerens værdighed at komme med sådanne tal. Vi må endvidere vende os imod det, fordi hjemmeværnet efter vor opfattelse, hvis lovforslaget vedtages, skifter karakter og får pålagt politimæssige opgaver, som vil betyde, at dette værn vil være vendt imod befolkningen. Og det var jo ikke tanken med det, da man startede; det skulle tværtimod være folkets værn, folkets redskab mod indtrængende fjender. Endelig må vi vende os imod det, fordi det også vil betyde, at hjemmeværnet i fuldt omfang kan sættes ind for den amerikanske krigspolitikens interesser.

Forsvarsministeren (Harald Petersen): Jeg skal på dette tidspunkt af dagen fatte mig kort. Jeg takker de tre ærede ordførere for den velvilje, hvormed de behandlede det foreliggende lovforslag, og jeg skal ikke komme ind på en detaljeret behandling af

de forskellige emner, der blev berørt, idet det er klart, at hele dette kompleks af ændringer med størst udbytte kan diskuteres i et udvalg.

Jeg vil blot til det ærede medlem hr. Frode Jakobsen og det ærede medlem fru Marie Antoinette von Lowzow sige, at for det principielle spørgsmål om hjemmeværnets underlæggelsesforhold har jeg givet en meget udførlig motivering i selve fremsættelses-talen, og jeg beder derfor om, at man vil studere den endnu en gang. Der foreligger, for mig at se i hvert fald ikke noget, der begrundes, at man på dette område — med det hensyn man iøvrigt tager til både søværn og flyvevåben — skulle slå ind på en anden ordning end den, min ærede forgænger gennemførte i 1948.

Hvad angår det spørgsmål, som det ærede medlem hr. Ladefoged rejste til diskussion, om graderne indenfor hjemmeværnet, vil jeg gerne gøre den bemærkning, at vi altså på to områder, nemlig for regionsledernes og distriktsledernes vedkommende, har indført grader ud fra den betragtning, at disse ledere i større stillinger, der ofte er i forbindelse med militære myndigheder, kan have et rimeligt krav derpå, medens jeg derimod rent principielt vil mene, at det ville være lidt imod hjemmeværnets egne ønsker, ja, måske endda mod dets natur og opbygning, hvis man kalkerede de forskellige militære grader over på dem, der findes indenfor hjemmeværnsordningen. Jeg ville tro, at der endda er mange her, som ville være modstandere af, at man gjorde dette.

Det ærede medlem fru Marie Antoinette von Lowzow kunne, såvidt jeg forstod, ønske mere detaljerede regler indført i hjemmeværnsloven end dem, vi hidtil har haft. Man kan jo altid diskutere, om det er behageligst med udførlige eller mindre udførlige regler. Jeg ville i og for sig mene, at det ikke er nogen fordel at få flere detaljer ind i en lov end højst nødvendigt. Jeg synes, at det princip, man har fulgt i de senere år, både da man lavede hjemmeværnsloven og de forskellige forsvarslove, man har drøftet siden, forsåvidt er en fordel, idet der er mulighed for at bevæge sig på en mere smidig måde, end man har kunnet efter den gammeldags lovgivning om disse forhold, hvor man har været bundet på en måde, der har været meget uhen-sigtsmæssig, i hvert fald når det har drejet sig om rent administrative spørgsmål.

Det ærede medlem fru Marie Antoinette von Lowzow nævnte specielt luftmelde-tjenesten og den adgang, som luftmelde-tjenestens kvinder har til at træde ind